

عنوان مقاله:

هنر و زیبایی از منظر قرآن و نقش تربیتی آن برای مخاطبان

محل انتشار:

دوفصلنامه یافته های تفسیری، دوره 3، شماره 6 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمد کریم امیری - دانشگاه المصطفی، کابل، دانشکده علوم اسلامی، آمر دیپارتمنت فقه و معارف اسلامی

خلاصه مقاله:

گرایش به هنر و زیبایی یکی از امور ذاتی در انسان است و همین نیرو در امر تربیت انسان ها نقش کلیدی دارد. قرآن کریم نیز هم به ذات هنر و زیبایی توجه کرده و هم از کاربرد هنر و زیبایی برای تربیت بشر بهره برده است. این مقاله که با روش تحلیلی-توصیفی تدوین شده، به دنبال بیان اهمیت و جایگاه هنر و زیبایی در قرآن و نقش تربیتی آن است تا پاسخی به این سوال اصلی بیابد که «هنر و زیبایی در قرآن چه جایگاه و چه نقش تربیتی برای مخاطبان قرآن دارد». یافته های تحقیق نشان می دهد که منشأ زیبایی ذات خداوند است؛ زیرا او همه زیبایی ها را می آفریند و آفریننده زیبایی ها، خود باید دارای کمال و نهایت زیبایی باید باشد. قرآن برای تبلیغ خود از گرایش انسان ها به زیبایی استفاده کرده و امر دین مداری را تبلیغ می نماید؛ زیرا این نوع تبلیغ را که با گرایش انسانی انسان ها سر و کار دارد، موثرتر و مفیدتر است. مصادیق هنر و زیبایی از قبیل زیبایی در چگونگی شکل ظاهری انسان ها، زیبایی در آسمان و ستاره ها، زیبایی در جانداران، زیبایی در طبیعت و زیبایی در رنگ ها در اموری است که در قرآن بیان شده است.

کلمات کلیدی:

هنر، زیبایی، هنر در قرآن، زیبایی در قرآن، نقش تربیتی هنر و زیبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1943556>

